

Výzva k páté generaci ASD

Tajemství Bible – Ladislav Hodač

ASD hlásají poselství o brzkém příchodu Ježíše Krista již od svých počátků. William Miller byl první, který na základě svého chápání textu - Daniel 8:14, začal hlásat druhý příchod Ježíše od první neděle v srpnu 1831. Adventisté byli krutě zklamáni, když v roce 1844 Ježíš nepřišel, ale brzy si uvědomili, že rok 1844 poukazuje na počátek vyšetřujícího soudu, kterým začala poslední fáze v řešení problému hříchu a sporu se satanem, která povede ke Kristovu návratu.

Navzdory velkému zklamání adventisté nezanikli a již brzy na to 21. května 1863 založili CASD v Battle Creek v Michiganu. Adventisté sedmého dne se vždy považovali za prorocké hnutí, které bylo povoláno, aby hlásalo poselství tří andělů po celém světě a tím připravilo svět na brzký návrat Krista.

Nicméně je to již 178 let a Ježíš nepřichází. Každá předchozí generace očekávala, že ona bude tou poslední, která nezemře a zažije Ježíšův příchod. Ježíš nepřichází a my jsme svědky toho, že mnoho adventistů ani na Jeho brzký návrat nevěří. Témata jako je rok 1844 a vyšetřující soud nejsou považována za aktuální. Otázkou je, jak dlouho můžeme ještě po uplynutí téměř 200 roků udržet naději na Jeho brzký příchod?

V církevních kruzích je diskutováno několik vysvětlení.

1. Jeden populární názor je, že Bůh má svůj vlastní časový plán a vrátí se, až to uzná za vhodné. Konec konců „rok je pro Pána jako den.“ A „nikdo nezná den nebo hodinu Jeho příchodu.“ Musíme tedy trpělivě čekat, dokud nepřijde, protože my s tím nic nenaděláme.
2. Další názor je, že přijde až se naplní pohár nepravosti.
3. Další názor některých tzv. progresivních adventistů je, že jsme se mýlili, když očekáváme doslovný druhý příchod a místo toho bychom měli pracovat a rozvíjet Jeho království na této zemi prosazováním Jeho zásad. Tento názor sdílí mnoho různých liberálních křesťanských skupin a vkrádá se do adventizmu. Tito adventisté rádi zdůrazňují tzv. sociální evangelium, které směřuje k zlepšování našeho světa prostřednictvím principů Božího království. To, že Ježíš řekl, že Jeho království není z tohoto světa jim zřejmě uniká.
4. Čtvrtý názor je, že Ježíš přijde, až bude kázáno evangelium po celém světě. Tento pohled je oblíbený u některých našich vůdců a evangelistů na základě Matouše 24, kde je řečeno, že evangelium bude hlášáno po celém světě a pak přijde konec. Takže když se nám podaří oslovit všechny ještě neoslovené skupiny lidí, pak se Kristus vrátí.
5. Pátý názor je, že Kristus si přál přijít již v první generaci adventistů, ale nemohl kvůli nevěře a odmítnutí jeho lidu. To znamená, že ASD jsou do určité míry zodpovědní za Jeho zpoždění.

My budeme uvažovat převážně o posledních dvou názorech. Dějiny jak se zdá se opakují a my se možná budeme moci poučit ze zkušeností našich biblických předků. Je možné, že

opakujeme historii Židů, ale ještě ve větším rozsahu? Izraelský národ byl vyveden z Egypta, a těšil se na zaslíbenou zemi. Ale první generace do ní nemohla vstoupit kvůli své nevěře a vzpouře. **Židům 3:16–19** ¹⁶ Kdo se však vzbouřil, i když ho slyšel mluvit - nebyli to snad všichni, kdo s Mojžíšem vyšli z Egypta? ¹⁷ Kdo jej roztrpčoval po celých čtyřicet let? Kdo jiný než ti hříšníci, jejichž těla padla na poušti? ¹⁸ A komu odpřisáhl, že nev kročí do jeho odpočinku? Přece těm, kdo odmítali poslechnout! ¹⁹ Vidíme tedy, že nemohli vejít kvůli nevěře.

Božím záměrem rozhodně nebylo, aby došlo ke zpoždění.

E. G. W. PP 464,2 Izraelský lid připisoval své potíže Mojžíšovi; ale teď bylo odstraněno jejich podezření, že byl ovládán pýchou, ctižádostí nebo sobectvím. Nyní s důvěrou poslouchali jeho slova. Mojžíš jim pravdivě poukázal na jejich chyby a přestoupení jejich otců. Často byli netrpěliví a vzpurní kvůli jejich dlouhému putování pouští; ale Pán nebyl zodpovědný za zpoždění jejich vstupu do Kanaánu; Byl více zarmoucen než oni, protože je nemohl okamžitě přivést do Zaslíbené země a tím ukázat všem národům svoji moc při osvobozování svého lidu. Svoji nedůvěrou v Boha, jejich pýchou a nevěrou, nebyli připraveni vstoupit do Kanaánu. V žádném případě nereprezentovali lidi, jejichž Bohem je Pán; protože nenesli Jeho charakter čistoty, dobroty a shovívavosti. Kdyby se jejich otcové podali ve víře Božímu vedení, kdyby se řídili Jeho radami a jednali podle jeho příkazů, tak už by byli dlouho předtím, než se usadili v Kanaánu, prosperujícím, svatým a šťastným lidem. Zpoždění jejich vstupu do zaslíbené země zneuctilo Boha a snížilo Jeho slávu před zraky okolních národů.

E. G. W. dává do přímé souvislosti jejich zkušenosti se zkušenostmi první generace adventistů, kteří prošli velkým zklamáním. Zdá se, že podle ní je důvodem prodlení kombinace čtvrtého a pátého bodu o kterých jsme hovořili.

E. G. W. Evangelism 695-6 psáno 1883, v kapitole Žádné selhání Božích zaslíbení. Je to psáno v souvislosti s druhým příchodem Pána Ježíše:

„Boží andělé ve svých poselstvích lidem představují čas, jako by byl velmi krátký. Tak mě to bylo vždy představeno. Je pravda, že čas trval déle, než jsme očekávali, když jsme začali hlásat naše poselství. Náš Spasitel se neobjevil, jak jsme doufali. Ale selhalo Slovo Páně? Nikdy! Měli bychom pamatovat na to, že jak zaslíbení tak i Boží tresty jsou podmíněné. Bůh svěřil svému lidu dílo, které má být na zemi vykonáno. Mělo být hlášáno poselství tří andělů. Mysl věřících měla být nasměrována do nebeské Svatyně, kam vstoupil Kristus, aby usmířil svůj lid. Měla být provedena sobotní reforma. Přestupování Božího zákona mělo být ukončeno. Poselství musí být hlášáno hlasitě, aby všichni obyvatelé Země byli varováni. Boží lid musí očistit své nitro tím, že budou poslušni vůči zjevené pravdě a budou připraveni stát před Bohem při Jeho příchodu bez vady. Kdyby se adventisté po velkém zklamání v roce 1844 pevně drželi své víry a následovali jednotně počáteční vedení Boží prozřetelnosti a přijali poselství třetího anděla a v moci Ducha svatého, by ho hlásali světu, tak by viděli Boží spásu. Pán by s nimi mocně pracoval a společným úsilím by dílo bylo dokončeno a Kristus by přišel dříve a odměnil Jeho lid. Ale po velkém zklamání následovalo období pochybností a nejistoty a mnoho adventistů se vzdalo své víry. . . . Tím bylo bráněno dílu a svět zůstal v

temnotě. Kdyby se celý adventní lid sjednotil podle Božích přikázání a víry Ježíše, jak úplně jiná by byla naše historie! Nebyla to Boží vůle, aby se příchod Krista na tak dlouho odložil. Bůh neplánoval, aby Jeho lid, Izrael, putoval čtyřicet let po poušti. Slíbil, že je povede přímo do Kanaanu a tam je ustanoví jako svatý, zdravý a šťastný lid. Ale ti, kterým to bylo poprvé kázáno, nevešli dovnitř kvůli nevěře. “Jejich srdce byla naplněna reptáním, vzpourou a nenávistí a On s nimi nemohl naplnit svou smlouvu.”

Na základě textu této pasáže je zřejmé, že E. G. W. jasně spojuje hlásání poselství třech andělů světu a poslušnost a víru Božího lidu s příchodem Ježíše Krista v jejich životě.

O mnoho let před tím, tedy roku 1868 jí bylo jasno, že prodlení příchodu Ježíše je zřejmé, protože v knize „**Svědectví církvi**“ **sv. 2 str. 194** v kapitole **Odložené milosrdenství** napsala: **Dlouhá temná noc je plná strádání, ale příchod rána se odkládá, protože kdyby Pán už přišel, mnozí by byli nalezeni nepřipraveni. Důvodem tak dlouhého čekání je, že Bůh si nepřeje, aby Jeho lid zahynul.**

Kvůli jejich nevěře snášeli Adventisté těžkosti, jako byla občanská válka, která způsobila, že šíření evangelia po celém světě bylo téměř nemožné. Také začal vzestup Darwinismu a všeobecné pochybnosti o náboženských věcech. Ale o generaci později prorok znovu srovnává starý Izrael s adventisty a píše: **Manuscript 4, 1883: „Po čtyřicet let nedůvěra, reptání a vzpoura znemožnila starověkému Izraelskému národu vstoupit do Kanaánu. Stejně hříchy zpozdily vstup moderního Izraele do nebeského Kanaánu. V žádném případě nebyly na vině Boží sliby. Je to nevěra, svěťáctví a sváry mezi lidmi, kteří se hlásí k Pánu, co způsobuje, že setrváváme v tomto světě hříchu a smutku tolik let.“**

Zdá se, že adventisté opakují stejné chyby jako Izraelité, kteří bloudili 40 let po poušti. Izraelité přišli k bodu přechodu u Jordánu, ale kvůli své nevěře nemohli úspěšně přejít. Celá generace zemřela na poušti, kromě Jozue a Kaleba. Co myslíte, je to náhoda, že přibližně 40 let poté, co adventisté začali hlásat světu své poselství byla další generace postavena do podobné situace? V USA byly nedělní zákony na spadnutí a celý svět zralý na přijetí poselství které Pán připravil.

E. G. W. PH 154 35,2 “Pán ve svém velkém milosrdenství poslal svému lidu nejcennější poselství prostřednictvím starších Wagonera a Jonese. Toto poselství mělo představit světu vyvýšeného Spasitele jako oběť za hříchy celého světa. Představilo jistotu ospravedlnění skrze víru. Vyzývalo lidi, aby přijali Kristovu spravedlnost, která se projevuje v poslušnosti vůči všem Božím přikázání. Mnoho lidí ztratilo Ježíše ze zřetele. Bylo nutné, aby zaměřili oči na Jeho božskou osobu, Jeho zásluhy a Jeho neměnnou lásku k lidem. Všechna moc je dána do Jeho rukou, aby mohl obdarovávat bezmocné lidi svojí vlastní spravedlností. Toto je poselství, které Bůh přikázal, aby bylo dáno světu. Je to poselství třetího anděla, které má být hlášáno silným hlasem za účasti vylití Jeho Ducha ve velké míře.”

DA 633 1898 Šířením evangelia ve světě můžeme urychlit návrat našeho Pána.

Žel reakce adventistů na tuto druhou výzvu nebyla stejná jako u Izraelitů druhé generace, kteří přece jenom vešli do zaslíbené země. Faktem je, že jsme jako církev poselství Jonese a Wagonera z Mineapolis roku 1888 nepřijali. Většina z nás ani neví o čem to celé bylo. Většinová stanoviska církve jsou buď že jsme poselství přijali a nebo že Jones a Wagoner nepřinesli nic nového, ale pouze oprášili teologii o ospravedlnění z víry reformačních protestantských teologů. A další názor se kterým se můžeme setkat v literatuře naší církve je, že ti dva muži byli takoví podivní lidé. A to je důvod proč zde pořád jsme.

E. G. W. TM 79.3 o tom tenkrát napsala: [Satan přebírá kontrolu nad každou myslí, která není plně pod kontrolou Božího Ducha. Někteří kultivovali nenávist proti mužům, které Bůh povolal aby přinesli zvláštní poselství světu. Začali svoji satanskou práci v Mineapolis. Později, když viděli a cítili projevy Svatého Ducha, které potvrzovaly, že to poselství bylo od Boha, tak ho nenáviděli ještě více, protože svědčilo proti nim. Nepokořili svá srdce, nelitovali a nevzdali Bohu chválu. Nehájili to, co je správné. Jednali podle svého vlastního ducha. Byli plní závisti, žárlivosti a zlých domněnek stejně jako Židé. Otevřeli svá srdce nepříteli Boha a lidí. A přesto, tito muži zastávali důvěryhodné pozice a formovali dílo podle svých vlastních názorů až do nejzazších mezí.](#)

V následujících letech po roce 1888 bylo E. G. W. jasné, že i druhá generace adventistů zemře.

Svědectví církvi sv. 6, s. 450. 1900 [Kdyby byly Boží plány uskutečněny Jeho lidem tím, že by světu přinesli poselství o Kristově milosrdenství, tak už by dávno přišel na tuto zem a svatí by byli přivítáni do Božího města.](#)

E. G. W. Dopis 184, 1901 [Možná budeme muset zůstat tady na tomto světě kvůli neposlušnosti ještě mnoho let, stejně jako děti Izraele; Jeho lid by neměl přidávat hřích k hříchu tím, že obviňují Boha z důsledků svého vlastního špatného jednání.](#)

E. G. W. RH. 18. června 1901 [Příchod Páně nebude trvat déle, než poselství bude zvěstováno všem národům, jazykům a lidem. Máme my, kteří o sobě tvrdíme, že jsme studenty proroctví zapomenout, že Boží shovívavost vůči zlým lidem, je součástí rozsáhlého a milosrdného plánu, kterým se snaží dosáhnout spásy lidí?](#)

Je zřejmé, že nebylo Božím záměrem, aby došlo ke zpoždění Jeho příchodu. Plná odpovědnost je na Božím lidu, který selhal proto, že nepřijal poselství, které mělo být předáno světu. Oni, stejně jako první generace Izraelitů, nemohli vstoupit kvůli nevěře.

E. G. W. Bulletin GK, 30. března 1903. [Vím, že kdyby si Boží lid zachoval živé spojení s Ním, kdyby poslouchali Jeho Slovo, tak by dnes byli v nebeském Kanaánu.](#)

E. G. W. Svědectví pro církev, sv. 8, s. 22, 23. 1904. [Je výsadou každého křesťana nejen hledat, ale také urychlit příchod našeho Pána Ježíše Krista. Kdyby všichni, kdo vyznávají Jeho jméno přinášeli plody k Jeho slávě, jak rychle by byla semínka evangelia zasetá po celém světě. Rychle by dozrála poslední sklizeň a Kristus by přišel shromáždit to vzácné zrno.](#)

Vzpouora vedení církve proti poselství Jonese, Waggonera a i E. G. W., se projevila tím, že Boží prorok byl poslán do Austrálie, Waggoner do Anglie a Jones zůstal v USA sám. Toto odpadnutí vedlo ke ztrátě Sanatoria v Battle Creek a tím byla zasažena zdravotní reforma. Také jsme ztratili knižní vydavatelství Review a Herald. Kromě toho od nás odešlo mnoho klíčových vůdců, jako byl např. Kellog a Canright. Národy se pak brzy s vražednou zuřivostí zapojili do první světové války. Bolševická revoluce a komunismus zachvátil Rusko, což mělo za následek vznik Sovětského svazu. Schopnost Božího lidu šířit evangelium byla masivně omezena. Satan zpomalil a někde i zastavil náš vítězný pochod.

E. G. W. Svědectví církvi 9 str.29, 1909: *Kdyby každý bojovník Kristův vykonal svoji povinnost, kdyby každý strážný na hradbách Sionu troubil na polnici, celý svět by mohl slyšet varovné poselství. Ale naše dílo se o roky zpozdilo. Zatímco lidé spali, Satan nám ukradl náš vítězný pochod.*

V roce 1915 ztichl hlas Božího proroka doby konce, E. G. W. zemřela. První světová válka skončila a většina světa byla opět otevřená a národy zažili prosperitu známou jako pulzující 20. léta. Přibližně 40 let po Mineapoli, kde Jones a Waggoner přinesli to, co E. G. W. označila za nejvzácnější poselství, se zdálo, že v CASD došlo k oživení. A. G. Daniels vydal svou knihu Kristus a Jeho spravedlnost, která znovu probudila zájem o poselství o ospravedlnění z víry. Kazatel Taylor G. Bunch z Battle Creek přednesl řadu kázání, která byla později vydána v rukopisech s názvem „Exodus a Adventní hnutí v typologii“, ve kterém poukazoval na paralely mezi izraelským národem a adventním hnutím. Byla to z jeho strany jasná výzva k pokání, abychom nezopakovali historii první generace Izraelitů, kteří nevešli do zaslíbené země. Žel i tento pokus o oživení narazil na odpor. Opět došlo k odpadnutí lidí, jako byli Conradi a Bellanger. Situace ve světě se opět velmi zhoršila. Velká deprese ve třicátých letech znesnadnila šíření evangelia na celém světě. V Německu povstal Hitler a svět se stal svědkem nejstrašnější války v dějinách lidstva. Míra utrpení na celém světě se ani nedá pochopit. Svět se po válce rozdělil na východní a západní hemisféru. Třetí generace adventistů umírá na poušti, těsně na hranicích zaslíbené země.

Povstává čtvrtá generace, která působí v 50. a 60. letech. Poselství z roku 1888 je znovu přezkoumáno Robertem Wielandem a Donaldem Shortem v knize 1888 Reexamined s podtitulem **příběh sta let konfrontace mezi Bohem a Jeho lidem**. 1888 – 1988. Vedení církve je vyzváno ke všeobecnému pokání celosvětové církve. Wieland a Short jsou označeni za problémové a jen taktak se vyhnou vyloučení z církve. Já bych ovšem každému ASD doporučil si tuto knihu přečíst. Dostupná je ale jen v angličtině. Vedoucí činitelé tvrdí, že žádná reformace není potřeba a že církve poselství Jonese a Waggonera přijala.

V roce 1957 pak dojde ke změně naší teologie díky snaze přiblížit se evangelikálnímu protestantismu v knize QOD. O tom budu hovořit podrobněji v další přednášce, která se bude jmenovat - ukradená identita. Takže i tento pokus o reformaci ztroskotává. Svět zažívá kulturní revoluci v 60 a 70 letech. Studentské nepokoje, hippies a Woodstock. Rozmáhá se hnutí New Age a východní mysticismus šířený rockovou hudbou, což je vzpoura proti všemu co je křesťanství. Situace je pro šíření poselství tří andělů nepříznivá.

Církev se musí vypořádat v roce 1978 - 80 s odpadnutím Desmonda Forda a Roberta Brimsmeada a jejich novou teologií, která zpochybňuje základní pilíře adventizmu. Ovšem vliv jejich teologie je v současné době - zdá se mi - čím dál větší.

Na scénu přichází pátá generace ASD. Od devadesátých let jsme v situaci, kdy mnoho ASD zpochybňuje samotné pilíře víry, včetně významu roku 1844, očistění svatyně a dokonce i poselství tří andělů - již není pro mnohé relevantní. Mnozí zpochybňují i brzký příchod Pána Ježíše. Adventismus je v největší krizi své existence. Přesto zde bude Bůh mít svůj ostatek, který dodržuje Boží přikázání a má svědectví Ježíšovo. Náš prorok už k nám nepromlouvá přímo, ale poselství Ellen Gould Whiteové jsou aktuální dnes stejně jako tenkrát.

E. G. W. 6T 449 Z Božího slova vyzařuje záplava světla a my se musíme probudit a uvidět zanedbané příležitosti. Kdyby byli všichni věrní a dávali Bohu své desátky a dary, pak by byla světu otevřena cesta, aby uslyšel poselství pro tuto dobu. Kdyby srdce Božího lidu bylo naplněno láskou ke Kristu, kdyby každý člen církve byl prodchnut duchem sebeobětování a všichni projevovali hlubokou vážnost, pak by nechyběly peněžní prostředky na domácí, nebo zahraniční misii. Zdroje našich prostředků by se znásobily; vznikly by tisíce příležitostí kterých bychom mohli využít. Kdyby byl Boží plán zvěstování milosti celému světu naplněn Jeho lidem, tak by Kristus již přišel a svatí by již byli přivítáni v Božím městě.

Zdá se, že jsme se zatím z historie nepoučili a zatím opakujeme chyby našich předchůdců. Prodleva Ježíšova příchodu je způsobena nevírou a nejednotou Božího lidu. Před námi byly čtyři generace, které propásly svoji šanci. Proč bychom my nemohli prorazit ten začarovaný kruh vzpoury a nevěry a konečně začít dělat to, co od nás Bůh chce. Přestaňme pasivně sedět a čekat na nějaký pomyslný Boží cestovní plán. Proč neudělat vše, co je v našich silách a znovu neobjevit to drahocenné poselství, které zaznívalo z úst Božích poslů Jonese a Waggonera toho památného roku 1888. Poselství o Kristově spravedlnosti. Pojďme začít studovat jejich poselství. Přestaňme naslouchat hlasu nevěrných teologů, kteří nás ve svých knihách přesvědčují, že to byli dva podivíni. Důkazy naší nevěry a nevíry jsou zdrcující. E. G. W. - Boží prorokyně doby konce, promlouvala ke dvěma generacím ASD. Přímou a jasně řekla, že byli jako Židé. Skutečnost, že jsme stále zde, jako 5. generace, svědčí proti nám.

V roce 1852 ASD pochopili, že poselství Laodicejské církvi platí pro ně a tím i pro nás.

Zjevení 3:14–22 ¹⁴ Andělu církve v Laodikeji napiš: Toto pravý Amen, Ten věrný a pravý svědek, prvopočátek Božího stvoření: ¹⁵ Znam tvé skutky-nejsi studený ani horký. Kéž bys byl studený anebo horký! ¹⁶ Ale že jsi vlažný a ani studený ani horký, vyplivnu tě ze svých úst. ¹⁷ Říkáš totiž: jsem bohatý, zbohatl jsem a nic nepotřebuji - a nevíš, že jsi ubohý a politováníhodný, nuzný, slepý a nahý. ¹⁸ Radím ti, aby sis ode mne koupil zlato přetavené v ohni, abys byl bohatý, a bílé roucho, abys byl oblečen a neukazovala se hanba tvé nahoty, a své oči pomaž mastí, abys viděl. ¹⁹ Já všechny, které miluji, kárám a vychovávám. Rozhodni se tedy a čiň pokání. ²⁰ Hle, stojím u dveří a tluču. Kdokoli uslyší můj hlas a otevře mi dveře, vejdu k němu a budu s ním večeřet a on se mnou. ²¹ Kdo zvítězí, tomu dám sednout se mnou na mém trůnu, jako jsem i já zvítězil a usedl se svým Otcem na jeho trůnu. ²² Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvím.

Laodikea je sedmá a poslední církev. Žádná další už není. Je až neuvěřitelné, že i po 5 generacích nevěry a nevíry, když je lidská rasa morálně, fyzicky i duchovně díky 6000 let hříchu a dědičné degenerace nejslabší, nás Pán vyzývá k pokání a radikální změně směru.

Slibuje, že bude mít lid, který bude oblečen Kristovou spravedlností, který bude mít čisté zlato víry Ježíšovy, a Ducha svatého, jako mast na oči. Budou následovat Beránka tam, kam je vede. Proč bychom to nemohli být my? Naše generace? Boží prorok jasně popisuje, jací bychom měli být. Nenaslouchejme těm, kteří nám říkají že to není možné.

Ellen G. White, Znamení času 17. 7. 1901. „Ti, kdo slouží Bohu, by měli směřovat k dokonalosti. Nesprávné návyky musí být překonány. Musí být vytvořeny správné návyky. Pod vedením Největšího učitele, kterého svět kdy poznal, se křesťané musí pohybovat kupředu a vzhůru k dokonalosti. Toto je Boží příkaz a nikdo by neměl říkat: to nemohu. Místo toho by měl říct: Bůh vyžaduje, abych byl dokonalý, a dá mi sílu překonat vše, co k dosažení dokonalosti stojí v cestě. Je Zdrojem veškeré moudrosti, veškeré moci.

Jako jednotlivci máme být věrní zákonům, které řídí Boží království. Křesťané mají být nositeli světla a říkat všem, s nimiž přicházejí do styku: „Hle, Beránek Boží, který snímá hřích světa.“ (**Jan 1:29b**) Měli by být příkladem zbožnosti, představující Krista slovem, duchem a činem. Jejich činy mají být kopií činů Spasitele. Mají tedy ukazovat nadřazenost Kristových zásad nad zásadami světa. Mají pracovat na vyšší úrovni jednání než ti, kteří křesťany nejsou. Mají vnést povznášející vliv evangelia do každé fáze života. Jejich čistota a užitečnost mají být zdrojem inspirace pro ostatní.

Svět vytvořil měřítko, které vyhovuje sklonům neposvěcených srdcí, to ale není měřítkem pro ty, kteří milují Krista. Vykupitel je vybral ze světa a jako měřítko jim odkázal svůj bezhříšný život. Chce, aby se povznegli nad veškerou lacinost slova nebo jednání. „Jakožto milované děti se řiďte Božím příkladem a žijte v lásce, tak jako Kristus miloval nás a vydal sám sebe za nás jako dar a oběť příjemně vonící Bohu.“ (**Efezským 5:1-2**) „S odhodlanou myslí a ve vší střízlivosti se proto spolehněte na milost, kterou vám přinese zjevení Ježíše Krista . . . Ten, který vás povolal, je svatý – právě tak buďte svatí v celém svém životě i vy. Je přece psáno: „Buďte svatí, neboť já jsem svatý.““ (**1. Petrova 1:13,15-16**)

Těmto slovům je třeba věřit a praktikovat je. Křesťané mají být lepší v moudrosti, znalostech, dovednostech, protože věří v Boha a Jeho moc. Pán si přeje, aby dosáhli nejvyššího stupně

žebříku, aby Ho mohli oslavovat. Má pokladnici moudrosti, ze které mohou čerpat. Kristovo náboženství nikdy nikoho neznehodnocuje ; nikdy to nedělá muže a ženy hrubými a drsnými. Bůh chce, aby jeho děti byly korektní jak ve způsobu řeči tak i ve svém jednání. Touží, aby měli znalosti, které jim v očích lidí přinesou uznání.

Zvítězit znamená mnohem více, než si uvědomujeme. Znamená to vzdorovat nepříteli a přibližovat se k Bohu. Znamená to vzít na sebe kříž a následovat Krista, dělat s radostí věci, které jsou v rozporu s přirozenými sklony. Kristus přišel z nebe, aby nám ukázal, jak žít život plný obětavosti. V Jeho síle máme získat dokonalost. Umožnil nám to, a až přijde podruhé, zeptá se nás, proč jsme nesplnili Jeho záměr, který s námi měl. Den za dnem, hodinu po hodině se připravujeme na soud a rozhodujeme o našem věčném osudu. Obchodujeme se zbožím našeho Pána. Až přijde, provede vyúčtování, aby viděl, jak jsme hospodařili s Jeho zbožím. Budou požadovány výsledky přiměřené svěřeným talentům a každému věrnému křesťanovi, který zapřel sám sebe, bude poskytnuta odměna přiměřená jeho práci. Nic, co se děje upřímně, není marné. Všechno je přesně zváženo na zlatých vahách Svatyně.

Křesťanství znamená dokonalou shodu s Kristovým životem. Nositelé takového křesťanství projeví zdravý duchovní růst, protože jsou účastníky božské přirozenosti. Nebe je plné světla a bylo učiněno opatření, aby toto světlo zářilo v jasných paprscích na ty, kteří přijímají Krista, a od nich se odráží těm, kteří jsou mrtví v přestupcích a hříších, aby mohli být vzkříšeni mocí Ducha svatého do nového života. Křesťané musí být dělníky společně s Bohem, jinak se jim nepodaří zvítězit a jejich vliv způsobí selhání ostatních. Kdo je ztracen, stahuje s sebou také ostatní. Ať se ti, kdo vyslovují jméno Kristovo, odchylují od veškeré nepravosti, aby se Kristus za své následovníky, kteří ho vyznávají, nemusel stydět.

Oko Páně je na každém místě, vidí zlé i dobré. Zná všechna naše pokušení a očekává, že jim budeme odolávat, jak jim odolal Kristus. Ježíš zemřel za nás, abychom mohli žít Jeho život čistoty. Naše modlitba by měla být: „Stvoř ve mně, Bože, srdce ryzí, v mém nitru obnov ducha stálosti.“ **(Žalm 51:12)** Srdce musí být očištěno; z něj pramení problémy života. Vůle se musí podřídít Kristovu přikázání. Pavel to popisuje jako oblékání nového člověka, „stvořeného k Božímu obrazu, plného spravedlnosti, svatosti a pravdy.“ **(Efezským 4:24b)**.

Čistý a svatý Bůh nemůže nikdy přijmout žádný kompromis s hříchem. Žádné obrácení není skutečné, které radikálně nezmění srdce, charakter, každý aspekt chování. „Kdo je v Kristu, je nové stvoření. Staré pominulo – hle, je tu nové!“ (**2. Korinským 5:17**). Na slávané náboženství by neměla být promarněna žádná chvíle. Naše občanství je v nebi, kde Kristus sedí po Boží pravici. Tento současný život je pouze našim výcvikovým střediskem. Zde se máme očistit, abychom při Kristově příchodu mohli být bez poskvrny, vrásek nebo čehokoli podobného – připraveni přijímat dědictví svatých ve světle.

Pravý křesťan získá zkušenost, která přináší svatost. Světlo pravdy ozařuje jeho porozumění. Záře lásky k Vykupiteli odstraňuje oblak, který se vložil mezi jeho duši a Boha. Čistá, povýšená a posvěcená Boží vůle se stává jeho vůlí. Jeho tvář odhaluje nebeské světlo. Jeho tělo je vhodným chrámem pro Ducha svatého. Svatost zdobí jeho charakter. Bůh s ním může komunikovat; duše i tělo jsou v souladu s nebeskými principy.“